

Ridurile ar trebui pur și simplu să arate numai unde au fost zâmbete.

Mark Twain

PENSIONARUL

revista seniorilor

Anul I Nr.2/2012, mai

Aure

Dezvrăjirea lumii prin culoare

Pensiunea România

Totul se votează, nimic nu se pierde.../pag.6

Îmbătrânirea poate fi oprită/pag.8

Un primar român al Hunedoarei,
avocatul George Dănilă (1844-1912)/pag.11

Cine salvează o viață, salvează o lume

Mă bucur că vă pot adresa un mesaj de încredere. Imediat ce a fost instalat, guvernul USL condus de Victor Ponta a reparat o parte din nedreptățile care li s-au făcut pensionarilor. În calitate mea de președinte al Consiliului Județean Hunedoara, sunt alături de dumneavoastră - nu prin declarații, ci prin ceea ce am realizat: modernizarea și

dotarea căminelor pentru vârstnici, investiții mari pentru sănătate și, periodic, baluri ale pensionarilor în care să ne putem destinde și bucura atât cât ne permit aceste vremuri. Vă doresc tuturor multă sănătate, pentru că, așa cum se spune, e mai bună decât toate!

Mircea Ioan MOLOȚ

...istoria noastră politică

Știți foarte bine cu toții că istoria noastră politică se confundă cu istoria presei românești și că ideea națională și-a propagat evanghelia ei prin aceste tipare indispensabile.

De-o sută de ani respirăm prin presă, gazetele sunt plămânii neamului.

(Octavian Goga - Ideea națională, 54)

editorial

MARINELA ȘERBAN

Lada lui Grebenel

Bunul nostru Octavian Goga ne-a lăsat o frumoasă poveste în care ne vorbește despre un oarecare cetățean care a reușit să ducă de nas o întreagă regiune mioritică, bucurându-se de "considerațiune" și trăind bine, vreme de 20 de ani, dintr-o ladă... goală.

Știu că ați fost greu loviți de guvernele anterioare. Știu că ați fost umiliți dincolo de limita suportabilității, prin tăierea pensiilor și apoi prin cozile interminabile din fața judecătoriilor, pentru a reintra în posesia sumelor de bani luate abuziv.

Știu că sunteți greu loviți și vă asigur că la mine veți găsi întotdeauna ușa deschisă, înțelegere și sprijin. Voi încerca, atât cât îmi stă în putință ca primar al municipiului Deva, să acord ajutor tuturor locuitorilor, față de care mă simt legat. Sunt un om cinstit, drept, un om ca fiecare dintre dumneavoastră - și vă voi dovedi acest lucru în fiecare clipă a mandatului meu.

Stan Grebenel pribegise prin lumea largă și se întorsese în satul lui văduv și cu trei fete de măritat. Aducea cu el și o ladă mare și grea, bine ferecată, care a devenit subiectul de discuție al sătenilor. Oamenii îl poftiră pe Grebenel să se așeze în locul de cinste al bisericii, părintele Irimie îi strângea mâna cu prietenie, casa omului deveni loc de ospetie, oamenii îl prețuiau și-l băteau pe umăr și toate se întâmplau pentru că se credea că lada cu pricina e plină cu galbeni. Grebenel nu sufla o vorbă nimănui, se purta atent și politicos, le zâmbea tuturor cu sfială, avea glasul "uns" și clipea din ochi "cu mirare și umilință".

După o vreme, Stan Grebenel se mută la vărul popii, își mărită bine fetele, ajunse primarul satului și se-"nchiaburi" omul fără să ridice măcar o dată capacul uimitoarei lăzi. Lada, necuvântătoare, nu zicea nici ea ni'ca... Au trecut anii și Grebenel ajunse bătrân și bolnav. I se apropia clipa și oamenii așteptau cu sufletul la gură să vadă cum preaplinul lăzii le va îndestula camera îndelungatei așteptări, da' și vistieria satului rămasă cam goală după ce intrase pe mâna ginerilor săi. Grebenel se duse pe lumea ailaltă. Dimineața când intrară oamenii în casa omului lada nu mai era în fața patului. O găsiră până la urmă în grădină. Pe fundul ei se aflau "o pungă de tutun, o năframă cu sâmburi de pepene și calendarul de-o sută de ani deschis la zodia Capricornului." Încolo nimic... Atunci se deșteptă și lumea.

În curând vom fi chemați la vot. Mergem să-i alegem pe cei care vor avea grijă de lada mare a orașului și de lada și mai mare a județului. Este important, foarte important să optăm pentru cineva care nu are lada calităților goală. Să-l alegem pe cel pe care-l credem cinstit.

Marinela Șerban

Petru MĂRGINEAN

sumar

3 editorial

5 actualitatea comunității

6 tableta lui Daniel

8 sănătate

11 istorii locale...

13 interviu de poveste

18 religie

19 tradiții documentar

22 d'ale vieții

23 viață și stil

26 divertisment

Lada lui Grebenel

Pensiunea România

Totul se votează, nimic nu se pierde...

Îmbătrânirea poate fi oprită

Un primar român...

Dezvrăjirea lumii prin culoare

Înălțarea Domnului

Mai - luna Armindenului...

ioi văleu vai de noi

Salonul Florinei

Integramă, Frogs

PENSIONARUL

revista seniorilor

Acest număr apare cu sprijinul Asociației *Parteneriat pentru Deva*

ISSN 2284-7421

ISSN-L 2284-7421

Fondator

Marinela Șerban

Contact

O.P. 1 C.P. 118
Deva, jud. Hunedoara

Editura Charisma

Birou: Deva, Str. Nicolae Iorga nr. 24

Redactor-șef

Marinela Șerban

Marinela Șerban: 0727-773.758

Librăria CUVINTE VII

Hunedoara, Str. Avram Iancu nr. 9

Redactori

Daniel Marian
Marius Olar
Alexandru R. David
Simona Drăghici

Daniel Marian: 0721-931.789

Tel./fax: 0254-212.626; 0354-738.837

revistapensionarilor@yahoo.com
revistapensionarilor.blogspot.com
revistapensionarilor.wordpress.com

arsenieboca.ro
cuvintevii@arsenieboca.ro
office@arsenieboca

Colaborator special

Ina Jurcone

Tehnoredactor/ilustrație

Marius Olar

Ne dezvoltăm împreună!

Propunerile dumneavoastră sunt așteptate în casuța OP 1 CP 118 Deva, județul Hunedoara
Cei care doresc să ne sponsorizeze sunt bineveniți. Oferim în schimb spațiu publicitar.

Asociația *Parteneriat pentru Deva*

CONT: RO11 BRMA 0999-1000-4961-5981

Banca Românească - sucursala Deva

Cu mențiunea: *Pensionarul - revista seniorilor*

actualitatea comunității

Mariana Câmpeanu: „Nu avem timp și loc pentru greșeli...”.

Ministrul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Mariana Câmpeanu, s-a întâlnit, în 9 mai 2012, cu șefii direcțiilor și instituțiilor aflate în coordonarea, subordinea și sub autoritatea MMFPS. În deschiderea ședinței, ministrul muncii a subliniat că ministerul trebuie să-și continue activitatea cu maximă operativitate și în cadrul strict al legii, apoi a arătat că prioritățile ministerului sunt: rezolvarea situației absorbției fondurilor europene, returnarea contribuției de asigurări sociale de sănătate, nevoia de adaptare a programelor de conversie profesională la nevoile reale ale pieței muncii, intensificarea activităților de inspecție socială și control intern, precum și accelerarea acțiunii legislative și normative aflate în sarcina ministerului. (S.D.)

Expoziție-eveniment: 3-Action.

Galeria de artă „Forma” din Deva găzduiește în perioada 7-25 mai expoziția a trei (re)cunoscuți artiști plastici: Mircea Bâtcă (grafică), Gheorghe Mureșan (sculptură) și Gheorghe Pogan (pictură). Fiecare dintre cei trei vine să ne propună lucrări de excepție. Mircea Bâtcă expune o serie de lucrări în care interpretările simbolice, bizareria, irealul și experimentul cromatic „ne consumă” nu doar ochiul, ci și psihicul. În fața lucrărilor sale mintea nu are astâmpăr: vrei să știi, dar nu știi ce. Vrei să înțelegi, însă înțelegerea se lasă așteptată. În cele din urmă, totul ți se dezvăluie și e magnific. Sculptorul Gheorghe Mureșan iubește și respectă lemnul, iar lemnul se lasă cucerit de el. Apoi vine rândul privitorului să treacă dincolo de simbolurile măiestre. Pictorul Gheorghe Pogan ne exploatează prin culoarea care ia formele, uneori, tenebroaselor noastre gânduri sau nedeslușitelor noastre emoții. (M.Ș.)

Cu bicicleta e mai sănătos

Turul câștigător al Devei, inițiat de Uniunea Social Liberală (USL) și susținut de Petru Mărginean și echipa sa, a fost câștigat de către toți competitorii. Cu toate că afară canicula nu a fost de neglijat, în 11 mai, ora 15, din fața Dacia Service Deva, s-a dat startul pentru „orașul sănătos”. Participanții au dorit să le demonstreze devenilor că învățul are și dezvăț și că nu e greu să treci de la patru roți sau de la 4x4 (poate doar pentru unii e de neimaginat) - la două. Îndrăzneții bicicliști (era să zic „bikeri”) au ocolit tot municipiul, au „salutat” Primăria, apoi, vreo câțiva dintre ei au *pohtit* la prelungirea traseului, așa că au mai umblat lela prin oraș. Tot cu bicicleta, bineînțeles. Mai rămâne de văzut și cine va obține victoria la alegerile locale. Ne așteptăm că va câștiga... cel mai sănătos... ăăă... serios.

Sănătos și serios. Ce să fac! Am scris știrea pe caniculă! (M.Ș.)

tableta lui Daniel

DANIEL MARIAN

Pensiunea România

Totul se votează, nimic nu se pierde...

Dimineața devreme, cred că e făcută pentru a avea mintea limpede, care nu cumva să facem prostii pe care să le regretăm la amiază sau mai spre seară. Așa că, mare atenție într-o zi specială, să fim și noi cu totul speciali. De astă dată, e vorba despre a alege prezentul și viitorul nostru, pentru că trecutul nu mai avem cum. Dacă vrem să avem un oraș cât-de-cât funcțional și un județ pur și simplu pentru că, atenție, de mâine-poimâine s-ar putea să nu mai existe! atunci trebuie să începem prin a trage aer în piept. Să vedem ce culoare are aerul... mda, e cam gri; e vreun partid gri? că pe acela sigur nu-l votăm. Ce gust are aerul tot gri nu se poate, e așa, cam searbăd, plâsc. Cu un partid searbăd nu votăm deci plâsc-plâsc.

Dar hai să mergem la florile din fereastră. A, sunt mușcate și mușcate rău. Deci cu un partid care mușcă, noi nu votăm. Dar cu aerul și cu florile n-avem nimic în sine, deci cu astea votăm, nu? Da, punem semnul crucii, că ștampilă n-avem. Deci, deci, deci ce-ar fi să scăpăm de „deci” de la decibeli, că e mare bulibășeală

de claxoane și frâne pe bulevard. Da, avem gropi pe aleea denumită bulevard. Cu gropile sigur nu votăm. Nici cu bulevardul, că nu e. Dar cu strada trebuie să votăm, pentru că altfel n-am mai avea pe unde să ne preumblăm. Punem: da.

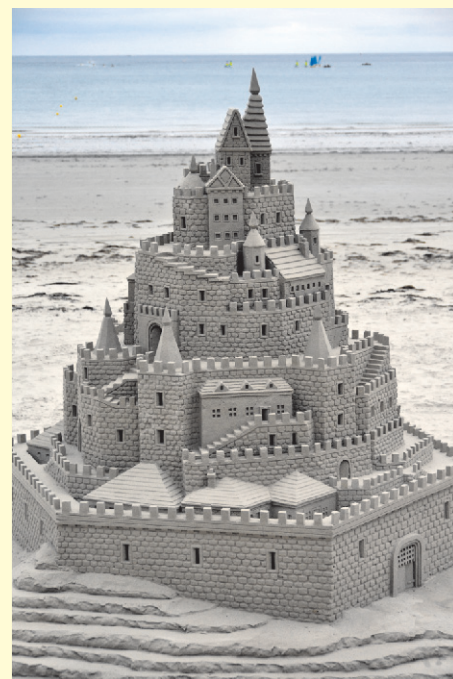
Ne luăm inima-n dinți, după ce am tras primele concluzii, ne punem cravata chiar și așa, peste pijamale, și pâș-pâș dăm să ne îndreptăm către actul de mare curaj, acela de a vota. Să nu uităm, mai zicem odată: cu aerul, cu florile și cu strada. Da, măi fraților, da' așa pe nemâncate, pe bune că nu merge. Hai să vedem dacă a mai rămas ceva în frigider din „slăninuța șoricelului” (ei, știți voi, era o poveste pe vremuri...), aia slăninuță din care am ronțait aseară doar șoricul să ne rămână și pe dimineață. Dar care frigider? că doară l-am scos din priză, curentul electric e scump, uf, am uitat. Nici nu venise vorba de cafeluță, pentru că gazul de la aragaz, hă-hă-hă, e și mai scump, care aragaz?...

Gata, mergem? Sigur că da, mergem să votăm. Ne-am îmbrăcat și încălțat totuși între timp, cu hainele și încălțările găurite, îngălbenite și împăienjenite ca

scoase din sicriu, alea de acu' patru ani, când parcă am mai trăit aceeași poveste. Adică or fi de acu' opt ani, poate doișpe. Ce mai contează? Adică doar „ce” mai contează. Păi atunci votăm cu „ce”. Nu cu vitamina, cu: „ce”-am făcut cu asta? „ce” dacă? și celelelte „ce”-uri.

Noroc c-am dat cu capul de ușa de la intrarea în secția de votare. Gata, am ajuns până aici. Și ne-a venit brusc mintea la cap. Știm cu cine să votăm: cu „Gata”, cu „Ne-a ajuns” și cu „Până aici”. Asta da, e cu adevărat important. Să sperăm că va fi de bine,

Daniel Marian

Vis și realitate despre criză

Se spune că visele se adevăresc, iar multă lume crede că așa și este. O fi ea sau nu superstiție, cert e că i s-a întâmplat cetățeanului Românaș un fapt îngrozitor. Deunăzi, într-o noapte a visat că tocmai și-a fumat ultima țigară, precum aceea care li se dă condamnaților la moarte înainte de actul final... N-a mai apucat să afle cum și de ce urma să fie sau nu executat, că Românaș s-a dus buimac în bucătărie, să-și aprindă o țigară presupunând că fumul aromat îi va alunga deîndată fantezmele. Scrumiera era curată, proaspăt spălată, însă culmea e că și pachetul de țigări era gol, pesemne stătuse iarăși de lucrare ca de obicei și acasă, până târziu. „Al naibii-n el serviciu”, bombăni el printre dinți, și se puse de căutat în buzunare, apoi în sertare, în șifonier, pe sub mese și scaune, până și pe sub pat, de-și trezi nevasta și copiii după atâta bocănit. „Femeie, de când te-ai apucat de fumat? Sau ăia mici?...”; „Du-te și te culcă”, veni sec replica, așa că omul i-a dat pace, s-a mai pus o dată pe căutat peste tot prin casă după o țigară, după care s-a lăsat păturaș, s-a echipat și a pornit spre chioșcul de la colțul străzii, să-și ia țigări. Rafturile erau pline cu toate mărcile cunoscute, așa că Românaș răsufle ușurat. După un studiu atent, s-a decis asupra celui mai ieftin pachet, că, de, asta e, „remunerație mică, familie mare”.

Hăbăuc cum era, și-a dat însă în scurtă vreme seama că n-avea bani la el. Hmm! Noroc cu vânzătoarea care, singurică-plitisită, i-a zâmbit galeș, l-a salutat și i-a zis să nu-și facă probleme, că are caietul cu datul pe datorie la îndemână. Românaș nici nu știa că a mai luat pe datorie, așa că, precaut, o întrebă cât are în cont, și imediat i se ridică

părul din cap, auzind că de mai bine de două luni se adunaseră așa, vreo... ei bine, nu chiar, de două salarii. Și-a zis că o fi vreo glumă, nu s-a impacientat și a cerut respectuos un pachet de țigări. „Păi da' nu avem!”, îi zise mirată vânzătoarea; „Păi, și alea din geam ce-s?”; „A, păi nu știți, sunt numai așa, de reclamă, până vine marfa, da' nu știm când, că n-avem încasări ca să plătim factura trecută!...” Românaș mulțumi frumos, zise că nu-i nimic, se întoarse acasă după bani, ca să cheme un taxi. A trebuit să-și trezească iar, de data asta voit, nevasta, s-o întrebe de unde poate să ia niște bani. Replica femeii veni imediat, cam nervoasă: „Nu cumva vrei să-ți dau ăia 50 lei de sub pernă, pe care-i țineam pentru pâine și macaroane?”; „Ba da, dă-i repede încoace!!!”, se auzi aproape urlând. Femeia îi dădu, cu ochii holbați ca la o fantomă, și Românaș puse imediat mâna pe telefon, cu gândul la taxiul pe care-l va chema și care va veni imediat, ducându-l la un Peco, pentru ca în sfârșit să-și ia țigări. În loc de taxi, se trezi în ureche cu robotul: „Serviciu suspendat pentru neplată...”.

Ieși iar din casă, și o luă întins pe drum, zicându-și că mersul pe jos e până la urmă sănătos. Cum pe drum nu era nimeni, cu coada ochiului se uita pe jos după vreun chiștoc de țigară, ceea ce nu mai făcuse demult, de când fuma pe de-ascuns, la liceu. Ghinion, nu că n-ar fi fost plin de gunoaie la ora aceea, dar nici urmă de vreun chiștoc, nicăieri. Înnebunit, chiar se apucă de întoarse un coș de gunoi pe dos, poate-poate... Nu avu noroc, așa că merse mai departe, dând până la urmă și de un Peco. Care... era închis, după cum scria pe geam: „Pentru lipsă de clienți”. „Mda, asta e bună, oare cum de nu mai cumpără lumea benzină?”, își zise, dar se

lămuri repede când văzu afișat la pompă prețul de 10 lei pe litru. Din departe în mai departe, dădea din chioșc în chioșc, unde bineînțeles că nu găsi țigări, dar se îmbărbătă zicându-și că nu mai e mult și se face dimineață, când se vor deschide magazinele mari. Ce-i drept, până să ajungă la unul dintr-alea, pe nesimțite ajunse la serviciu. Acolo, îl trezi pe portarul care dormea, și îl rugă să-i deschidă biroul, că are de lucru până peste cap. Portarul duse o mână după baston, și pe aialaltă după sprayul cu piper: „Pleacă, omule, de aici, că o pățești! Păi ce, nu știi că firma-i închisă, în conservare, până vin să dărâme clădirea?!”. „Drace, asta-i culmea, lucrez aici de 20 de ani!”, răcni Românaș scos din minți. „Dă-mi măcar o țigară!”, îl rugă apoi blajin pe portar. „N-am, că m-am lăsat de când am ieșit din criză!”, îi răspunse portarul. „Ce criză, ce ieșit, ce, ești nebun, toată lumea-i nebună??”; „Na, hai, că mi-i milă de dumneata, intră și stai să poștim ultima țigară”, îi zise portarul. „Hai aici, la televizor, să-l ascultăm pe primul-ministru, că așa de mult îmi place cum zice, dragul de el, știi, pe mesajul acela înregistrat de aseară. Ia, auzi...”.

Lui Românaș i se înmuiașă genunchii pe un scaun, și făcu un A mare-mare de tot: „**Dragi români, așa cum v-am promis, am ieșit din criză. În acest moment nu mai avem, în sfârșit, nevoie de banii de la FMI, și în general nu mai avem nevoie de bani, pentru că nu mai avem nimic de cumpărat, ca de altfel nici de vândut. Poate să confirme și domnul președinte. Nu-i așa, șefu'?**; Hă, hă, hă!”... Românaș nu și-a mai revenit niciodată din coșmar, - pesemne că devenise realitate.

Daniel Marian

sănătate

Îmbătrânirea poate fi oprită

Descoperirile ultimilor ani au dezvăluit că secretele îmbătrânirii se află în biologia moleculară. În viziunea doctorului Denham Harman, profesor emerit la Colegiul de Medicină al Universității din Nebraska, bolile degenerative, cum ar fi Alzheimer, cancerul, bolile cardiovasculare, artrita sunt forme diferite de expresie ale procesului de îmbătrânire cauzat de radicalii liberi.

Din fericire, corpul nu cedează cu ușurință acestor atacuri. Enzimele și alte produse chimice, numite antioxidanți, pot anihila radicalii liberi distructivi. Așadar, în mare măsură, îmbătrânirea este o deficiență globală de antioxidanți. Atunci când avem în organism mult mai mulți radicali liberi decât antioxidanți, apar problemele și suferim de ceea ce oamenii de știință numesc supraîncărcare cu oxidanți (radicali liberi) sau *stres*.

O metodă prin care ne putem reface arsenalul constă în consumul de „agenți contra îmbătrânirii”. În categoria acestora sunt incluși cei trei puternici antioxidanți - vitamina E, beta carotenul și vitamina C -, dar și usturoiul, ceaiul, broccoli și roșiile. O altă metodă poate fi chiar evitarea consumului de alimente ușor oxidabile cum ar fi uleiul de porumb, șofranul, margarina și praful de ouă care este folosit în multe produse alimentare. Cu alte cuvinte, hrănindu-ne cu alimente bogate în antioxidanți, le oferim celulelor noastre un puternic elixir al tinereții. Multe dintre barierele pe care le putem pune în calea îmbătrânirii sunt aici și acum, chiar în fața noastră, sub forma mineralelor, enzimelor și aminoacizilor naturali, ierburilor, plantelor și a altor substanțe naturale. Acestea ne salvează arterele de la distrugere, creierul de la dezintegrare, celulele de cancer și

sistemul imunitar de la dispariție. Deci, a lua vitamine și minerale este cât se poate de logic. A nu le lua este o invitație la îmbătrânire și la moarte prematură.

Numeroase studii arată că persoanele care iau vitamine amână debutul și gravitatea bolilor cauzate de îmbătrânire. Astfel:

- deficiența a vitaminelor B poate atrage după sine senilitatea, deteriorarea arterelor, infarctul și anumite forme de cancer; reprovizionarea cu vitamine previne sau remediază adesea aceste probleme;
- deficiența minoră de crom poate grăbi instalarea diabetului sau a bolilor cardiovasculare;
- persoanele care iau în mod regulat vitamine prezintă un risc de cataractă cu 27% mai mic, după cum spun oamenii de știință de la Harvard.

Pentru a amâna îmbătrânirea, biogerontologul Denham Harman (n.1916) ia zilnic următorul tratament:

- vitamina E 150 până la 300 U.I. (unități internaționale)
- vitamina C 2000 de micrograme (mg), luate în doze de 500 mg de patru ori pe zi
- beta caroten 25 000 U.I. (15 mg) o dată la două zile
- coenzima Q 10 30 mg, luate în doze de 10 mg de trei ori pe zi
- seleniu 100 mg, luate în doze de câte 50 mg de două ori pe zi
- zinc 30 mg o dată la două zile
- magneziu 250 mg
- o tabletă de multivitamine de concentrație mică, fără fier.

Ce înseamnă să fii OM...

1. Din punct de vedere fizic, o femeie poate naște 35 de copii de-a lungul vieții.
2. Fătul visează aproape tot timpul. Cei care sunt născuți prematur vor visa mai mult la maturitate. De-a lungul vieții, o persoană își petrece 6 ani visând.
3. Corpul omenesc eliberează în 30 de minute destulă energie cât să încălzești un litru de apă.
4. Când o persoană moare auzul este ultimul simț perceput, văzul este primul care dispare, iar creierul continuă să transmită semnale sub formă de impulsuri electrice timp de aproximativ 37 de ore după moarte.

sursa: <http://tabara-frontiere.blogspot.com>

Câteva cuvinte despre post-menopauză

După instalarea menopauzei unele femei au un nivel scăzut al estrogenului. Acest lucru poate contribui la scăderea rezistenței osoase, astfel încât **osteoporoza** poate deveni o problemă. Osteoporoza înseamnă rarefierea oaselor și apare la toți oamenii pe măsura înaintării în vârstă. Dar, la unele femei, aceasta poate deveni o mare problemă prin ușurința cu care se produc fracturi după lovituri sau căzături ușoare. Osteoporoza severă apare de obicei după 10-15 ani de la instalarea menopauzei, atunci când organismul nostru face față mai greu unor asemenea lovituri. Majoritatea femeilor nu știu că au osteoporoză până când nu suferă o fractură a coapsei sau a încheieturii mâinii. Femeile afectate de

osteoporoză, acuză dureri de spate, în special, dureri progresive și persistente ale coloanei lombare. Cel mai mare risc de a face osteoporoză îl au femeile care fumează și beau mult alcool și/sau beau foarte multă cafea, cele care au o viață sedentară și cele scunde, slabe, cu oase subțiri și pielea albă (cf. afirmațiilor dr. Laurențiu Luca). Și regimurile de slăbire pot provoca osteoporoza, în special dacă regimul se bazează pe multe proteine și prea puțin calciu. Așadar, aportul zilnic de calciu, dar și expunerea la soare măcar 10-15 minute pe zi pentru producerea vitaminei D necesară la buna absorbție intestinală a calciului sunt două metode care ne ajută să prevenim apariția osteoporozei severe.

În premenopauză, femeile au nevoie de 500-1000 de mg. de calciu pe

zi; în postmenopauză necesarul poate fi mai mare, de până la 1500 de mg., dacă nu se aplică un tratament de substituție hormonală. O listă a alimentelor bogate în calciu cuprinde: lactate, pește (sardine, crap în sos tomat, știucă în sos tomat, somon), broccoli și alte legume. Se recomandă, de asemenea, consumarea a minim 3 porții pe zi de alimente bogate în fier (carne roșie, ouă, legume verzi, nuci și produse cerealiere bogate în fier). Totodată, ar trebui consumate zilnic 2-4 porții de fructe și 3-5 porții de legume (salatele sunt cele mai recomandate) și minim 6 pahare de apă pentru a compensa eventualele pierderi și pentru a hidrata corect organismul.

E bine de știut că folosirea în exces a sării crește risul apariției osteoporozei, bolilor de rinichi, hipertensiunii arteriale și cancerului de stomac.

Alzheimer-ul poate fi prevenit
În numărul următor vom încerca să vorbim despre această boală care distruge creierul.

Material realizat de Simona Drăghici

MTC Asinvest Broker de Asigurare SRL Deva

avem reprezentare în patru județe: Alba, Arad, Bihor și Hunedoara, urmând ca în viitorul apropiat să ne dezvoltăm afacerea în partea de vest a țării și apoi în toată țara în județul Hunedoara suntem prezenți în următoarele localități:

Deva, Bdul Iuliu Maniu, Bl. C1, parter
Hunedoara, Str. Avram Iancu 1, Bl. 136, parter
Vulcan, Bdul Mihai Viteazu, Bl.44, parter

avem parteneriate încheiate cu cele mai importante companii de asigurări din țară, cum ar fi:

Allianz Țiriac Asigurări, Asirom - VIG, Astra Asigurări,
Credit Europe Asigurări, Euroins, Generali România,
Groupama, Omniasig - VIG, Uniqa Asigurări

broker de asigurări

mtc asinvest

**BROKER
DE ASIGURARE**

sănătate

Acizii OMEGA 3 prezintă și riscuri

Știm că acizii grași Omega 3 sunt benefici pentru sănătate. Ei pot fi găsiți în peștele gras care trăiește în ape reci păstrăv de lac, somon, macrou, hering, sardină dar și în rapița modificată genetic, în boabele de soia, în uleiul de nuci și în legumele cu frunze de culoare verde-închis. Necesarul de Omega 3 poate fi asigurat și de consumul de untură de pește.

Studiile au arătat că un consum zilnic de acizi Omega 3 poate reduce semnificativ riscul de deces prin atac de cord. Ei pot scădea tensiunea și inflamațiile. Acești acizi previn blocajele vasculare, reducând riscul de infarct și pot contribui la ameliorarea stărilor de depresie, ajutând la prevenirea demenței.

Cu toate acestea, s-a descoperit, acum câțiva ani, că acest tip de acizi prezintă și aspecte negative. Cercetările efectuate de dr. Alexander Leaf, de la Școala medicală Harvard, au arătat că acizii Omega-3 sunt, în unele cazuri, fatali. Unul dintre motivele pentru care Omega-3 poate scădea riscul de deces prin atac de cord este acela că acești acizi stopează funcționarea celor mai instabile celule cardiace. Dar la persoanele care suferă de angină sau care au trecut printr-un preinfarct, îndepărtarea celulelor mai sus menționate poate reduce capacitatea inimii de a pompa sânge sporind riscul de moarte prin stop cardiac.

Portocalele: Portocala are darul de a întări imunitatea, de a preveni cancerul, iar pectinele pe care le conține au un rol important în reglarea nivelului de colesterol din sânge.

Lămâile: Datorită conținutului ridicat de vitamina C, lămâile sunt un remediu excelent pentru numeroase afecțiuni. Ele sunt de asemenea bogate în caroten și uleiuri eterice.

Consumă un măr pe zi și uită de doctor

Se știe că merele conțin multe vitamine, minerale și alte substanțe care ajută organismul. În trecut, merele coapte în foc erau date de vindecători bolnavilor de pleurită, iar cele pasate în amestec cu grăsime se utilizau ca unguent pentru a vindeca mai repede rănilor provocate de uscăciunea buzelor sau cele pe care le aveau la sâni femeile care alăptau.

S-a descoperit, de asemenea, că merele consumate zilnic, pot preveni apariția afecțiunilor cardiace. Medicii americani au ajuns la concluzia că sucul de mere conține compuși activi cu rol de antioxidant natural, iar consumul acestuia are, de aceea, un rol important în încetinirea procesului de acumulare a colesterolului „rău” pe pereții vaselor de sânge, contribuind astfel la prevenirea aterosclerozei.

Sâmburii de mere conțin foarte mult iod. Se spune că 5-6 sâmburi de mere consumați zilnic acoperă complet necesarul de iod al organismului.

Pentru ca merele să se asimileze mai repede, se recomandă ca acestea să fie consumate rase. Doriți să slăbiți? Rezervați-vă o zi pe săptămână în care să consumați numai mere. Mărul este foarte eficient și în profilaxia hipertensiunii. Pentru aceasta e bine să consumați un kilogram și jumătate de mere proaspete pe zi, fără să beți

lichide. Merele vă ajută și în constipații: 2-3 mere crude, consumate dimineața, pe stomacul gol, sau fierte în lapte timp de 5-7 minute, adăugând și o jumătate de pahar de apă. Iată și un diuretic excelent, preparat tot din mere: luați o lingură de coji uscate de mere, turnați peste ele o cană de apă clocotită și lăsați să stea timp de 10 minute. Beți câte o jumătate de cană, de trei ori pe zi, înainte de mese.

Un tratament foarte eficient al tusei poate fi ceaiul de mere. Pentru a prepara un astfel de ceai, luați 3 mere de mărime medie, fără să le curățați coaja, tăiați-le felii, turnați peste ele un litru de apă clocotită, apoi fierbeți timp de 10 minute pe foc mic. Adăugați zahăr după gust și bucurați-vă de plăcerea oferită de acest leac magic.

IOACHIM LAZĂR

UN PRIMAR ROMÂN AL HUNEDOAREI, AVOCATUL GEORGE DĂNILĂ (1844-1912)

Între personalitățile orașului Hunedoara se înscrie la loc de cinste numele lui George Dănilă, cel care a deținut vreme îndelungată funcția de primar al Hunedoarei. George Dănilă a făcut parte din pleiada cunoscutelor personalități politice și culturale hunedorene din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, alături de Francisc Hossu Longin, Lazăr Petco, Ioan Papiu, Alexiu Olariu, Ioan Pipoș, Ioan Mișu, Iosif Hodoș, Beniamin Densușianu, Sigismud Borlea etc. George Dănilă a îndeplinit vreme îndelungată o funcție administrativă, în perioada dualismului austro-ungar, când accesul românilor la funcții era tot mai rar din cauza piedicilor de tot felul puse de guvernanții de la Budapesta.

George Dănilă s-a născut la Hunedoara în anul 1844. Școala primară o urmează la Hunedoara.

Aici exista o asemenea școală amintită încă din anul 1725, ce funcționa pe lângă biserica Sf. Nicolae, fiind susținută de către negustorii și meseriașii români. Între învățătorii care l-au deprins cu primele noțiuni ale scris-cititului îl amintim pe Gheorghe Boji, dascăl care a predat la școala ortodoxă românească din Hunedoara între anii 1852-1864. După absolvirea școlii primare este trimis la liceul din Blaj. În 1861, George Dănilă este menționat în rândurile tinerimii studioase din Blaj, ca elev în clasa a VI-a. După terminarea liceului din Blaj, urmează facultatea de drept din Budapesta.

Puțin timp după terminarea facultății, între anii 1868-1869, tânărul avocat George Dănilă se afla la „Baia de Criș ca juratore c(omi)t(a)tens, lângă judele procesual Pop Teodor”, după cum reiese din scrisoarea trimisă de Francisc Hossu Longin, la 3 dec 1884.

După efectuarea celor doi ani de practică pe lângă cunoscutul jurist român Pop Teodor din Baia de Criș, în anul 1870, George Dănilă se stabilea la Hunedoara, ocupând funcția de „jude singular”. La prima sa încercare de a-și susține cenzura de avocat, pentru a-și deschide birou avocațial pentru practicarea meseriei, este respins de către „comisia esaminatoria din Târgu Mureș”. „Tabla reg. din M. Vasarhely (comisia esaminatoria) mi-a respins cererea pentru admisiune la cenzura de avocat din singurul motiv că-mi

lipsește praxa (practica n. n.) avocațiale după recerintele de acum”, scria George Dănilă.

Eșuând în încercarea sa de a-și susține cenzura de avocat, este obligat să-și îndrepte atenția spre un alt domeniu de activitate, spre administrație. Astfel, în anul 1872, George Dănilă este ales primar al orașului Hunedoara. În această perioadă, Hunedoara se numără printre orașele cu o populație majoritar românească, conform recensământului din anii 1869-1870, alături de Brașov, Abrud, Sebeș, Alba Iulia, Orăștie, Ocna Sibiului și Hațeg. Dintre orașele enumerate mai sus „singurele localități urbane cu conducere românească sunt Hunedoara și Hațegul”.

După stabilirea la Hunedoara, George Dănilă se căsătorește cu Elisabeta, punând bazele unei solide familii prin cei patru copii ai lor: Constanța (1875-1931), Victoria (1879-1955), Liviu (1881-1885) și George (1883-1937).

Primarul George Dănilă se implică în toate problemele ce priveau viața micii urbe. Cu prilejul războiului pentru independența României, multe dintre comunitățile românești din județul Hunedoara strâng bani și ajutoare materiale pentru sprijinirea armatei române. În Hunedoara inițiativa străngerii colectelor pentru ostașii români răniți aparține asistentului farmacist Aureliu Cuteanu care, în noiembrie 1877, aduna contribuții de la 50 de persoane, din mai multe localități, în valoare de 0,50 lei și 57,28 fl. pe care îi expedia direct Crucii Roșii din București. Printre donatori se numără și Elisabeta Dănilă, soția lui George Dănilă, care contribuie cu suma de 4fl. Scrisoarea de înaintare a sumei colectate de la locuitorii din Hunedoara și din jur, este semnată „George Dănilă, primariu”.

O activitate deosebită a depus George Dănilă și în cadrul Despărțămintelor Deva și Hunedoara ale Astrei. La 24 feb. 1873, se înființa Despărțământul Deva al Astrei, la care erau arondate Hunedoara și satele Pădurenilor. O mare însemnătate pentru răspândirea ideilor Astrei în rândurile populației românești din județul Hunedoara a avut-o Adunarea Generală a Astrei, desfășurată la Deva, în zilele de 10-11 august 1874. Cu această ocazie, un număr de 42 de locuitori din județul Hunedoara, profesori, avocați, primari, învățători și economi, au achitat taxa de înscriere în Astra. Între membrii înscriși atunci se numără și primarul George Dănilă. Cu același prilej s-au făcut colecte în diferite localități ale

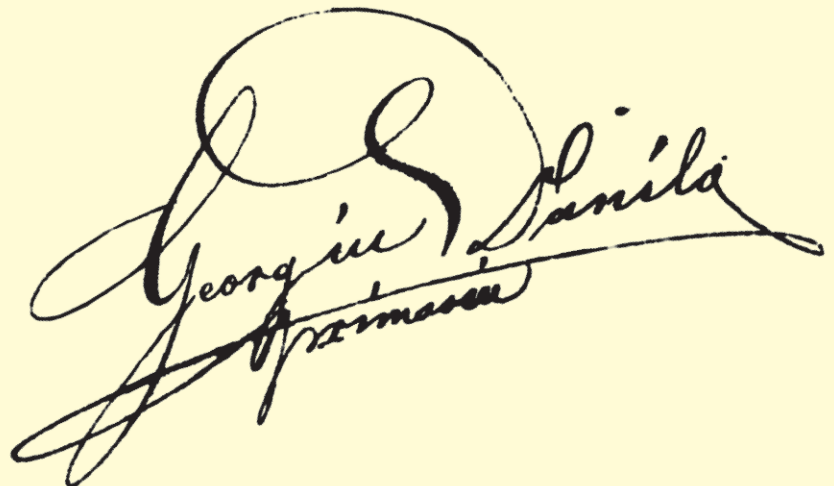
județului care au fost depuse în contul Astrei. Contribuția hunedorenilor, depusă prin primarul George Dănilă, se ridica la suma de 17 florini.

Adunarea Despărțământului Deva al Astrei desfășurată la Hunedoara, în anul 1876, dezbate numeroase probleme. Cu acest prilej s-a hotărât a stăruie pe lângă autoritățile competente pentru înființarea de școli de adulți, a unei școli de agricultură și cu deosebire pentru înființarea unei grădini școlare de pomărit și legumărit. În urma demisiei directorului despărțământului, protopopul Ioan Papiu, adunarea alege un nou subcomitet având în frunte pe avocatul Lazăr Petco, ca director. Din noul subcomitet făceau parte și hunedorenii Avram Păcurariu și Mihail Bontescu. Tot acum, un număr de patru dintre cei mai onorabili cetățeni ai orașului Hunedoara, depun suma de 25 de fl. ce reprezintă taxele anuale ale membrilor. Primarul George Dănilă (5 fl.), Mihail Bontescu (10 fl. din care 5 fl. restanța de pe 1875), Avram Păcurariu (5 fl.) și Simion Popovici (5 fl.). În anul 1889, primarul George Dănilă și alți locuitori ai orașului, printre care N.Dima, T. Fulea, N. Stoichiță, Gh. Oprea, S. Chira și Ales. Dima achitau taxele de membri. Numele primarului George Dănilă se întâlnește din nou în anul 1867.

În anul 1890, Astra lansa inițiativa străngerii de fonduri pentru ridicarea unui monument marelui nostru poet Mihai Eminescu. Printre contribuabili întâlnim numele Elisabetei Dănilă, care donează pentru monument suma de 33 de coroane.

La 17 iulie 1911, delegatul Astrei, Oct. C. Tăslăuanu a luat parte la prima adunare de constituire a Despărțământului Hunedoara. Adunarea a fost convocată din încredințarea Comitetului Central al Astrei și la dorința fruntașilor din acest oraș. „Rezultatul a fost splendid” - scria Octavian. C. Tăslăuanu - „s-au încasat de la membrii noi două mii de coroane”.

(continuarea
în numărul următor...)

A handwritten signature in black ink, reading "George Dănilă" in a large, cursive script. Below the name, the word "Primariu" is written in a smaller, more compact cursive script. The signature is written on a white background.

interviu de poveste...

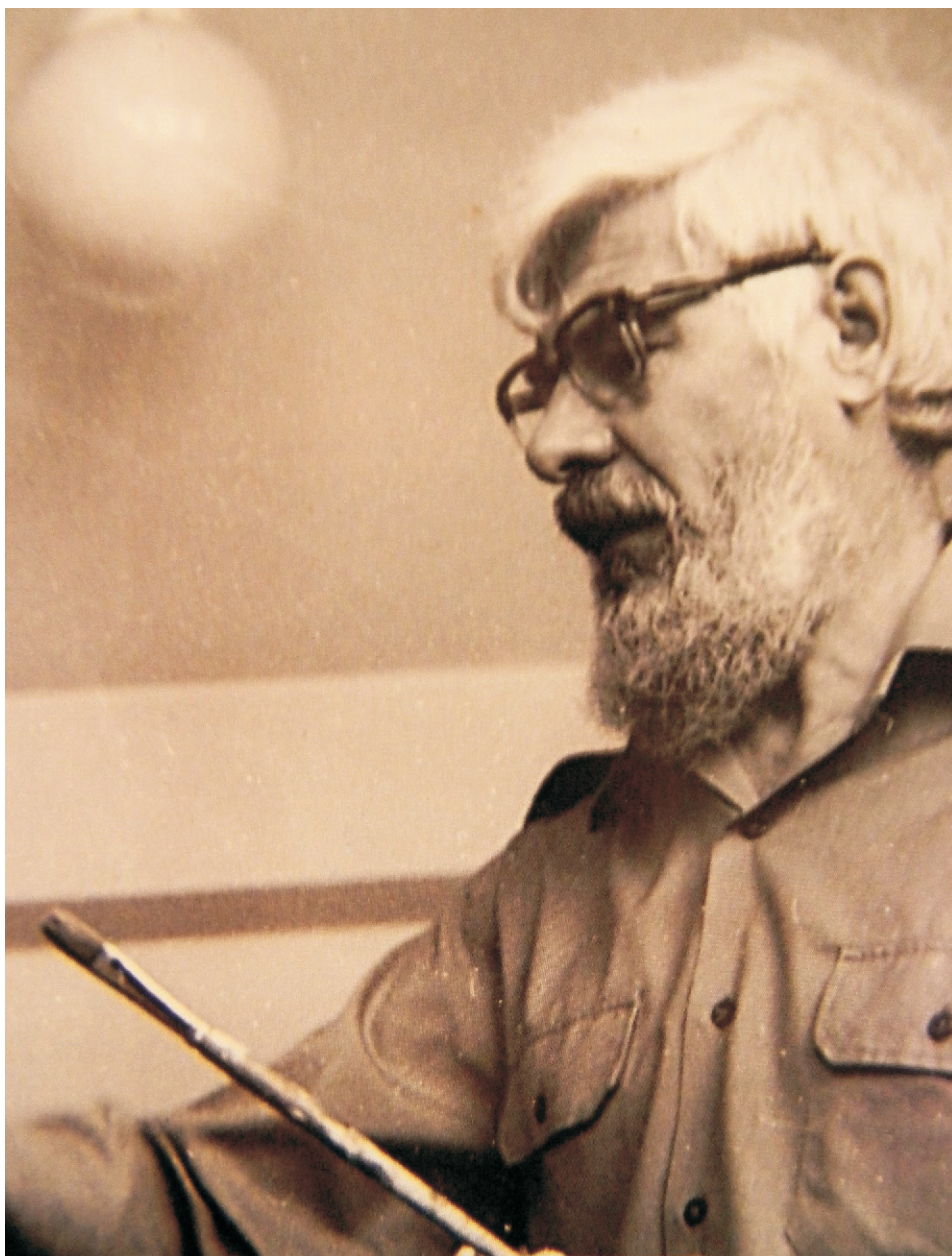
Dezvrăjirea lumii prin culoare

La cei 82 de ani ai săi, maestrul AUREL NEDEL are energie pentru încă o viață. Se odihnește de la ora 1 a nopții până la 7 dimineața. Cele șase ore îi sunt suficiente trupului. Apoi lucrează în atelierul său de pictură 6-7 ore, uneori chiar mai mult. Străbate dealurile Vaideiului și se avântă prin pădurile din împrejurimi. Citește mult. Îl invidiez, mi-e drag și aș vrea să-i mai pot lua un interviu peste alți... 12 ani. (Vaidei, 4 mai 2012)

„Generația mea a fost o generație de vis...”

Marinela Șerban: *Maestre Aurel Nedel, în anul 2000, cu prilejul unui alt interviu, v-am întreat: „Cum se vede viața la 70 de ani?”. Ați împlinit 82 de ani și mă bucur că vă pot adresa aceeași întrebare. Cum se vede viața de pe Olimpul acestei vârste?*

Aurel Nedel: De pe Olimpul acestei vârste? Hmm... Ce se întâmplă... Vârsta a treia, în momentul în care există niște preocupări foarte frumoase, poate fi și ea armonioasă, senină... Dacă nu ai nimic de făcut și stai să aștepti moartea să vină înseamnă că ești pierdut. Minte trebuie să lucreze continuu, da' absolut tot timpul. Ea trebuie ținută în funcțiune, iar activitățile desfășurate, lucrul să-ți dea o satisfacție. Eu mă bucur de toate treburile astea. Citesc, pictez, încă mă pot plimba pe dealuri,

prin pădure... Din acest punct de vedere sunt de un optimism bolnav.

M.Ș.: *Observ, maestre, observ atmosfera pe care ați creat-o în atelierul dumneavoastră, atelier aflat într-o splendidă grădină... O mulțime de cărți, minunatele dumneavoastră tablouri, instrumente muzicale...*

A.N.: E viața mea, asta e viața mea... Viața nu stă în loc, merge înainte, dar depinde cum merge și cine te însoțește pe drum. Despre asta-i vorba. Mă gândesc la nepoții mei. Sunt foarte îngrijorat, sunt foarte îngrijorat pentru că nu știu ce-i va aștepta. Contează foarte mult mediul. Mie nu-mi place ceea ce se întâmplă astăzi.

M.Ș.: *Nepoții dumneavoastră au norocul că le sunteți bunic... E bine. Cât despre ceea ce se întâmplă astăzi, hm, eu zic că vom ajunge, în cele din urmă, la o așezare a lucrurilor, la mult râvnită normalitate... Dragă maestre, nu-mi pot stăpâni o curiozitate: odată cu trecerea anilor, există în exprimarea artistică - vă mărturisesc că în exprimarea literară se întâmplă acest lucru - o schimbare de viziune? Și nu mă refer la profesionalismul actului, ci mai degrabă la ceea ce se întâmplă cu ființa noastră, cea care este agresată de timp, de realitățile imediate.*

A.N.: Categoric. Una e că aduni treptat experiență, foarte multă experiență: prin studiu, prin vizitarea muzeelor, prin călătorii, prin întâlnirile cu oamenii... Eu am călătorit foarte mult *afară* și în perioada comunismului și mereu mă întorceam trist pentru că nu puteam să văd și la noi în țară anumite treburi pe care le vedeam acolo. Mi-au plăcut foarte mult danezii. Danezii sunt oameni extraordinar de harnici. Odată am spus că primul lucru pe care l-aș face ar fi să mă duc acolo, să-i scot pe toți cei cinci milioane de danezi, să-i aduc în țara noastră, să le-o dau pe mână, să-i lăsăm cinci ani de zile, după aceea să le dăm drumu' la ei acasă și să venim noi să ne bucurăm... Se întâmpla în vremea comunismului și asta a fost una dintre opiniile pe care le-am exprimat în fața Tovarășei...

M.Ș.: *În fața acelei Tovarășe?*

A.N.: Da, da... S-a întâmplat cu prilejul unei întâlniri în care, împreună cu domnul Ștefan Andrei, i-am propus acesteia să organizăm o bienală a țărilor latine la București. Ar fi fost un mare câștig să expunem lucrări din Italia, Spania, Franța, America Latină, Portugalia. *Tovarășu'* a spus „da”, *Tovarășa* a spus „nu”... Și „nu” a rămas!

M.Ș.: *Ne aflăm într-un loc pe care l-aș asemăna cu un mic Paradis. Vorbiți-ne puțin despre Vaidei, despre ceea ce reprezintă pentru dumneavoastră această minunată așezare, vorbiți-ne despre oamenii de aici, despre modelele care v-au influențat începutul vieții. Și despre personalitățile care v-au marcat, mai apoi, existența. Știu că vă face plăcere să-l evocați îndeosebi pe maestrul Alexandru Ciucurencu, profesorul care a afirmat: „Mata ești un colorist excepțional, dar nu știi să desenezi. Eu am să te învăț.” Interesantă remarcă pentru marele pictor care ați devenit.*

A.N.: Eram student în anul patru sau cinci, nu îmi mai amintesc prea bine. I-am spus profesorului meu că aș vrea să-mi meargă și mie mâna mai bine. El mi-a răspuns: „Foarte bine că nu merge. Desenul se face cu capul, se gândește întâi, apoi se realizează.” Și a avut dreptate.

S-a născut la 19 ianuarie 1930 în Vaidei (Orăștie), județul Hunedoara. După clasele primare, pe care le urmează la Școala Normală de Aplicații, devine elev al Liceului Decebal din Deva. Este remarcat de profesorul său de desen care îi transmite primele noțiuni de istoria artei.

În 1950, îl regăsim pe tânărul Aurel Nedel la București unde părinții îl trimiseseră „să se facă doctor”. Neprevăzutul hotărăște altfel. La căminul pentru studenți unde locuia se împrietenește cu Traian Brădean și Constantin Blendea care îl conving să participe la cursurile pregătitoare pentru admiterea la Institutul de Arte Plastice.

Între 1951-1956, Aurel Nedel este student la Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, mai întâi la clasa profesorului Schweitzer-Cumpăna, apoi la cea a lui Alexandru Ciucurencu.

Aurel Nedel

Debutază în 1956.

În 1968, se naște fiul său, Vladimir, viitor pictor.

Din 1959 până în prezent, Aurel Nedel a participat la expoziții de stat și internaționale, a obținut numeroase premii; lucrările maestrului se găsesc în colecții particulare din Franța, Anglia, Belgia, Olanda, SUA, Japonia, Spania, Polonia, Israel, Portugalia și în multe alte locuri.

M.Ș.: *Vaideiul?*

A.N.: Satul ăsta a fost renumit pentru gospodarii săi. Cei din Vaidei au fost invidiați de către cei din jur... Se zicea despre vaideieni că sunt zgârșiți. Nu erau zgârșiți. Erau doar extraordinar de muncitori și prețuiau munca...asta era... Locul ăsta, așa cum îl vedeți acum, așa a fost și în perioada copilăriei mele. S-au mai schimbat unele, altele. Oamenii și-au creat un anumit confort... Viața patriarhală de aici a fost extraordinar de frumoasă, cu obiceiuri nemaipomenite, cu un port formidabil... Știți, eu eram foarte bun prieten cu Lucreția Ciobanu. Când venea pe la mine cântam împreună cântece de-ale ciobanilor...

M.Ș.: *Biografia maestrului Aurel Nedel este ca un „corn al abundenței” artistice: expoziții personale și de grup în țară și în afara țării, nenumărate premii, lucrările dumneavoastră se găsesc în colecțiile particularilor din foarte multe țări... Cu unul dintre colecționarii de la noi din țară aveți o relație specială. Mă refer la cunoscutul om de afaceri Tiberiu Postelnicu, admirator, la fel ca dumneavoastră, al ilustrului nostru Ciucurencu. Cred că există și o poveste a întâlnirii dintre maestrul Aurel Nedel și Tiberiu Postelnicu. Ne-o puteți oferi?*

A.N.: Da, e adevărat... Foarte multe dintre lucrările mele se regăsesc în colecții particulare din SUA, Olanda, Germania, Spania, Belgia, Austria, Israel, Japonia, Franța... Iar Eugenia și Tiberiu Postelnicu îmi sunt foarte dragi... Relația noastră este una într-adevăr specială. Ne admirăm și ne respectăm reciproc, dar există și multă căldură și sinceritate în prietenia noastră...

M.Ș.: *Să revenim în actualitate și să încercăm să ne adaptăm conținutului*

publicației noastre „Pensionarul”. Știu că este o indiscreție să vorbești despre „bătrânețe” cu o persoană în vârstă, însă când observ în jurul meu desfătările coloristice pe care ni le propuneți îmi dau seama că dumneavoastră... nu aveți vârstă. Spuneți-ne, maestre, modul în care percepem trecerea anilor este o problemă de opțiune?

A.N.: Este, desigur, o problemă de opțiune. Ori iei sculele în mână și lucrezi, ori lași naibii totul și stai și aștepti moartea. Discut foarte des cu fiul meu treburile de ordinul ăsta. Și cu nepotul meu am numeroase conversații despre ceea ce e bine și ce nu în aceste vremuri.

M.Ș.: *Este vârsta doar o mască pe care ne-o pune forțat timpul pe chip sau există și un conținut rezonant pe care putem sau nu putem să-l împărtășim celorlalți? Sunt cei din jur receptivi la experiențele persoanelor vârstnice? Ar trebui să fie? Ce credeți, maestre?*

A.N.: Este foarte greu de răspuns la aceste întrebări... S-au schimbat foarte multe lucruri. S-a schimbat respectul copilului față de părinți, respectul nepoților față de bunici și așa mai departe... Eu eram deja student, dar nu am îndrăznit să aprind țigara în fața tatălui meu pentru nimic în lume... Nu am îndrăznit să spun vreo prostie... Eu l-am cunoscut pe Gala Galaction, pe George Călinescu... Odată, la un Crăciun, ne-am constituit într-un grup: cu Fănuș Neagu, cu prietenul meu Traian Brădean, eu, scriitorul Nicolae Velea și ne-am dus cu colindul. De la cine credeți că am început? Ne-am dus prima oară la Gala Galaction... Ne-a primit Gala Galaction, am stat de vorbă, a întrebat care pe unde suntem la școală, a vorbit cu Fănuș Neagu mult despre literatură, după aia cu noi despre pictură și eu i-am spus că vreau să-i fac un portret... I-am

făcut patru, nu unu'... Prin profesorul meu, Ciucurencu, am cunoscut toată elita Bucureștiului. Da' eu nu îndrăzneam să vorbesc neîntrebat... Să intru peste careva sau să... Aveam 50 de ani. Eram deja prieten cu profesorul meu, însă mai stăteam în poziție de drepti, ca să spun așa, în fața lui...

M.Ș.: *Profesorul Eduard Pamfil afirma într-un interviu că „sosirea omului în lume se face cu o audiență totală, cu o participare spectaculară absolută, iar plecarea cu o rărire din ce în ce mai pronunțată a spectatorilor și auditorilor.” Să fie așa maestre? Vocea omului în vârstă nu este ascultată? Vă încercați această senzație?*

A.N.: Nu sunt de acord... Au dispărut atâția oameni, da' ei sunt actuali încă... Nu poți afirma despre Victor Hugo sau despre Tolstoi, despre Balzac, despre Cervantes sau despre oricare alt mare scriitor că sunt „depășiți”, că ceea ce au scris nu mai este urmărit cu interes... Încă ne bucurăm de marea cultură pe care ne-au lăsat-o cei de dinaintea noastră.

M.Ș.: *Maestre, îmi spuneți, cu ani în urmă, că citiți foarte mult. A rămas lectura o activitate preferată?*

A.N.: Sigur, sigur... Eu am avut o mătușă care era profesoară și care a fost îngrozitor de „rea” cu mine. După ce învățam, dacă nu aveam altceva de lucru, mătușa îmi pune o carte în mână și îmi zicea: „Povestește.” După ce am ajuns la facultate, colegii mă înjurau pentru că nu stingeam lumina. Că stăteam și citeam. Până la urmă mi-am improvizat ceva de carton, ca un fel de veioză, să bată lumina numai pe mine... Sunt un pasionat cititor și acum...

M.Ș.: *Un mesaj pentru cititorii revistei?*

A.N.: Eu țin ca un individ să aibă caracter. Așa am fost învățat. Marius Cilievici, Constantin Piliuță, Traian Brădean, Marin Iliescu, Lazăr Jacob sunt prietenii mei din 1950. Suntem prieteni și acum, am fost ca frații și suntem ca frații... Desigur, au fost între noi discuții contradictorii, dar, bineînțeles, întotdeauna profitabile și pentru unii și pentru alții... Întâlnirile noastre și cele cu alți prieteni de ai noștri, actori, pictori, scriitori erau adevărate colocvii... Vă dau cuvântul meu de onoare că nu se discuta decât despre teatru, poezie, pictură... generația mea a fost o generație de vis și... am visat cu toții... Mi-a adus nevastă-mea suplimentul de duminică de la *Jurnalul național*, era vorba despre Fănuș Neagu... Vă spun cinstit că am lăcrimat pur și simplu... I-am știut sufletul, l-am cunoscut și pe dinătru și pe dinafară... Mă opresc aici...

M.Ș.: *Vă mulțumesc foarte mult, maestre, și vă dau întâlnire, pentru un nou interviu, peste încă 12 ani.*

Înălțarea Domnului

Referatul biblic

Întotdeauna, la 40 de zile de la praznicul Învierii Domnului nostru Iisus Hristos și cu 10 zile înainte de Pogorârea Duhului Sfânt, Biserica creștină sărbătorește Înălțarea la cer a Domnului. Evenimentul este consemnat de primii trei sfinți evangheliști din Noul Testament, astfel: Sfântul Matei anticipează momentul înălțării prin scurtul îndemn pe care-l face Mântuitorul Sfinților Apostoli chiar înainte de suirea la cer, în care le vestește: *Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin* (Matei 28, 18-20). Sfinții Marcu (16, 19-20) și Luca (24, 50-53) amintesc evenimentul propriu-zis, ultimul chiar specifică locația de unde s-a înălțat Domnul: afară din Ierusalim, spre Betania. Tot Luca detaliază puțin în cartea sa, Faptele Sfinților Apostoli, când descrie discuțiile avute înainte de înălțare dar și arătarea îngerilor de după care îi încredințează pe Apostoli și pe cei din grupul lor că *Acest Iisus care s-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni*. Autorul biblic ține să menționeze că ei se aflau în acel moment în muntele Măslinilor (1, 4-12).

Din citatele biblice cu referire la acest eveniment, știm, deci, că Mântuitorul s-a înălțat de pe pământ la cer cu trupul înviat, că locația nu este provincia Galileea ci un loc din afara Ierusalimului, numit până azi Mica Galilee, deoarece se afla un grup compact de evrei din nordul Palestinei, și că nu se poate descrie în cuvinte pe înțelesul cititorilor minunăția acestei înălțări.

Valențe teologice

Unul dintre cei mai mari teologi ai României, părintele Dumitru Stăniloae, scria că prin înălțarea la cer a Domnului, trupul Acestuia se transformă, se spiritualizează sau se „pneumatizează”, astfel încât el nu mai este văzut în exterior ci se interiorizează în cei ce cred în El. Mai mult, cei care Îl simt în ei pe Domnul Iisus, îl simt și în ceilalți. Dar această intimitate pe care o are Iisus nu este doar cu cei ce cred sau vor crede în El ci ea devine maximă în raport cu Tatăl. Și când vorbim acum despre Iisus Hristos, nu vorbim doar de Fiul lui Dumnezeu care este născut din veșnicie din Tatăl, ci și despre omul Iisus, adică despre persoana dumnezeiesc-omenească a Fiului lui Dumnezeu întrupat. Scriu toate acestea pentru a descoperi cititorilor că Înălțarea Domnului nu este doar un eveniment istoric care a expirat acum două mii de ani prin împlinirea lui efectivă, ci și o stare continuă de desăvârșire în noi prin renunțarea la patimile și păcatele noastre prin asceză, pe de o parte, și împărtășirea de Hristos - care a biruit moartea - pe de alta. Iisus Hristos ni se comunică în stare de jertfă permanentă prin împărtășirea din Trupul jertfit și din Sângele curs. Tot părintele Stăniloae scria că Iisus „conduce ca un om, dar ca un om umplut de puterea și slava dumnezeiască infinită, care nu sunt însă o putere și o slavă ce se exercită în silirea oamenilor, într-o trufie față de ei, ci într-o iubire și o blândețe care vrea să le dovedească neîncetat că-i consideră frații Săi întru umanitate și vrea să-i ridice la aceeași putere și slavă a libertății și a iubirii la care se află și El” (1).

(1) D. Stăniloae, *Teologie Dogmatică Ortodoxă*, vol. 2, ediție electronică, „Apologeticum”, 2006, p. 88.

*Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeu nostru,
Bucurie făcând ucenicilor cu făgăduința Sfântului Duh,
Încredințându-se ei prin binecuvântare,
Că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.*

Cinstirea eroilor

Dacă am vorbit despre Iisus Hristos care ni se dă ca jertfă, Biserica nu putea uita pe cei care, asemenea Domnului, s-au jertfit pentru neam și țară, pentru noi. Când le-a vorbit Sfinților Apostoli, Domnul Iisus i-a încredințat că Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii Săi (Ioan 15, 13), arătând înălțimea jertfei Sale dar și a celor care vor face la fel pentru ceilalți. Eroii - cei care au renunțat la viața lor, luptând împotriva răutății - sunt cinstiți în chip deosebit cu ocazia Înălțării Domnului prin slujbele religioase și ceremonii, pentru a ne arăta și noi respectul față de ei dar și pentru a întări în conștiința noastră un tip de model demn de urmat.

Nu vreau să îi uit aici pe cei care au luptat în război și au supraviețuit, adică pe veterani - acum ajunși la vârste înaintate - care păstrează în continuare pe fețele lor demnitatea de a fi luptat pentru România. În fiecare an, pe 29 aprilie se sărbătorește Ziua Națională a Veteranilor de Război, prilej cu care am înălțat rugăciuni de mulțumire înaintea lui Dumnezeu pentru aceștia, pentru supraviețuirea lor, și pentru ca să aibă parte de bătrâneți liniștite și cu multă sănătate.

Atât veteranii de război, cât și eroii căzuți pe câmpurile de luptă, ne sunt sau ar trebui să fie ghid de verticalitate și demnitate pentru fiecare român, pentru a trece cu bine prin marea cea sărată și plină de valuri a acestei vieți și spre dobândirea mântuirii.

Preot Narcis Terchet,
Protopop

tradiții documentar

Despre luna mai se spune că este luna ierburilor. De obicei, în această lună se pun pari lângă pomii tineri, se scutură gândacii de pe pomi și se dau păsărilor de curte; în zilele lui florar e bine de semănat cânepa și inul. Se spune că roua de seară și răcoarea de mai aduc fân și vin mult. Din 25 mai încep sărbătorile tradiționale ale verii, cele în care, prin nerespectarea interdicțiilor, se dezlănțuie ploile dăunătoare, cu vânturi puternice și grindină.

Mai - luna Armindenului, Caloianului, Ispasului și Nedeilor

Ispasul (Înălțarea Domnului) este o datină care se ține la 40 de zile după Sfintele Paști, o dată cu Înălțarea Domnului, când suntem înconjurați de natura care a prins viață. În această zi se împodobesc bisericile, casele și mormintele cu flori și crenguțe verzi. Tot din acest moment salutul oamenilor este *Hrisos S-a Înălțat!* la care se răspunde *Adevărat S-a Înălțat!* După Ispas, salutul revine la cel normal, de zi cu zi. În multe zone ale țării, în preziua Ispasului se țin Moșii de Ispas, adică un ritual de pomenire a morților, când se dau, pentru sufletele celor dispăruți, plăcinte și ceapă verde, pentru ca ele să se poată ridica la cer. Românii acordă o mare importanță sărbătorii de Ispas prin respectarea unor credințe și datini, cum ar fi: însemnarea vitelor, care se face, de cele mai multe ori, printr-o creștătură la ureche; tot acum, din cozile vitelor se taie puțin păr și se îngroapă într-un mușuroi de furnici, în credința că se vor înmulți ca acestea; în unele zone din Transilvania se țin târguri de fete, care vin cu zestrea pentru a fi pețite de feciori; se duc animalele la împerecheat (montă); seara, în ajunul ispasului, tinerii culeg flori de alun, care nu înfloresc decât în această noapte, având credința că acestea au proprietăți terapeutice etc.

Armindenul este o datină numită și *Armindin* sau *Armindar*, care are loc la 1 mai al fiecărui an și constă în așezarea la porți a unor ramuri verzi de fag, gorun, stejar, salcie sau de alt arbore care sunt numite *armindenii*. Această sărbătoare simbolizează începutul primăverii și e de origine bisericească, venind din slavul *ierminden*, ziua sfântului proroc Ieremia. **Armindenul** reprezintă, de fapt, o creangă căreia îi sunt lăsate numai frunzele din vârf. Aceasta se ține la poarta casei până la seceriș, când se coace prima pâine din grâul cel nou la focul care se aprinde cu armindenul uscat. Tot cu ocazia acestei sărbători, tinerii obișnuiesc să pună câte un arminden la porțile fetelor pe care le iubesc, ca semn de prețuire și, în același timp, de pețire.

De obicei, **Nedeile** au loc de Paști, de Rusalii sau de Ispas. Ca tradiție, *nedeia* este o petrecere populară câmpenească organizată cu ocazia urcării oilor la munte, dar sunt zone în care această sărbătoare se desfășoară sub forma unor târguri sau bâlciuri. La Nedeie, participanții petrec, se joacă hore, se leagă prietenii cu oameni veniți din alte localități, iar pentru fete este un bun prilej de a fi pețite. Nedeile de Ispas au multe elemente de-ale unor străvechi rituri de inițiere a băieților și fetelor, de trecere a tinerilor într-o altă categorie de vârstă.

Material realizat
de *Simona Drăghici*

Mai: Ziua (națională a)...

- 2...tineretului
- 4...inimii
- 9...independenței
- 12...adolescenților
- 10...României (între 1866-1948)
- 15...medicului veterinar
- 15...familiei române
- 31...rezervistului militar

Mai: Ziua (internațională a)...

- 1...muncii
- 5...moașelor
- 9...Europei
- 12...asistentelor medicale
- 15...familiiilor
- 17...de luptă împotriva homofobiei
- 18...muzeelor
- 20...metrologiei
- 22...diversității biologice
- 24...europeană a parcurilor
- 25...a copiilor dispăruți

Caloianul sau **Scaloianul** se sărbătorește întotdeauna în a treia marți după Paști și este o sărbătoare strict legată de aducerea ploilor pentru culturi și pășuni. Fetele trecute de șase ani se strâng la marginea satului, se împart în grupuri după vârstă sau prietenii și modelează din lut o păpușă cu chip bărbătesc. Păpușa cea mai frumoasă este aleasă și pusă într-un sicriu din lemn, pregătit dinainte, și dusă cu alai, pentru a fi îngropată la marginea unui râu, lângă vreo fântână, uneori în locuri secrete. Fetele bocesc păpușa, zicând:

*Caloiene, Iene,
 Caloiene, Iene,
 Du-te-n cer și cere,
 Să sloboadă ploile,
 Să curgă pâraiele,
 Zilele și nopțile,
 Ca să crească grânele!*

După trei zile, Caloianul e dezgropat și aruncat pe râu sau pe gârlă pentru ca să tulbure norii și apele. În ziua Caloianului, bărbații lucrează până la prânz, apoi se strâng acasă după prietenii și petrec cu toată familia. În unele zone, petrecerea se defășoară în mijlocul satului și ia parte toată lumea. Această datină a Caloianului este practică ori de câte ori nu plouă primăvara sau vara, pentru a dezlega porțile cerului și a ploua. După fiecare ritual, oamenii se întorc acasă, petrec și joacă, în special hore.

Surse:

Ioan Țoca - *Sărbători religioase, datini și credințe populare;*

Ivan Evseev - *Dicționar de magie, demonologie și mitologie românească.*

Mai: Ziua mondială (a)...

- 1...râsului
- 3...libertății presei
- 3...astmului
- 14...lumânărilor aprinse (comemorarea victimelor SIDA)
- 17...telecomunicațiilor și informațiilor
- 19...de luptă împotriva hepatitei
- 21...diversității culturale pentru dialog și dezvoltare
- 23...broaștelor țestoase
- 31...fără tutun

cultură

Cronica literară

„Obsevator nedumerit”, observator da, nedumerit hmm!

Volumul de poezie al lui Dumitru Tâlvescu putea să aibă orice alt nume. Sau putea fi chiar și fără nume, pentru că poezia vorbește singură. Iar prenumele ei oricum este... poezia. Recunosc că e pentru prima oară când îndrăznesc să adaug câteva note de percepție pur personală, unei lucrări gata încheiate, pe care însă nu am parcurs-o așa cum îndeobște se face cu o carte. Ci doar am trăit secvențe din cuprinsul care întotdeauna necuprins e, acela al poeziei.

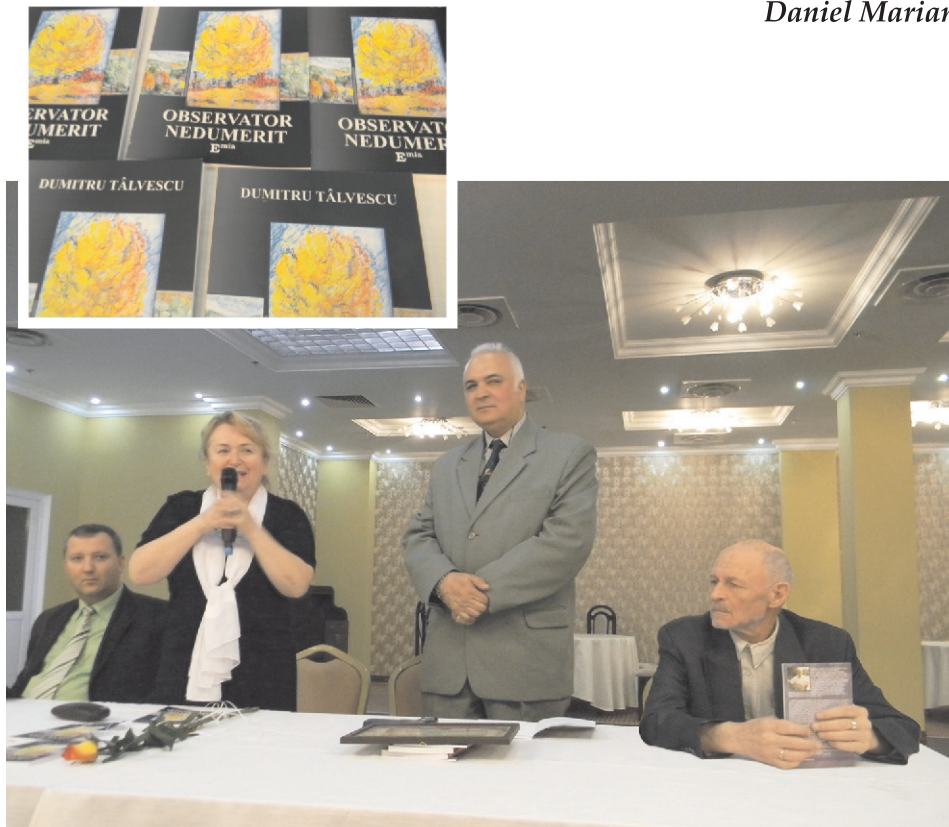
Auzind, și nu citind, astfel, câteva dintre poeziile lui Dumitru Tâlvescu, am trăit momentul acela, unic ireproductibil, și e bine așa, atunci când poetul zice. Spune. Destăinuie. Dar nu se repetă. Pentru că atunci n-ar mai fi poet.

Editorul cărții, doamna Paulina Popa, i-a sugerat poetului să-și „îmbrace” lucrarea sub titlul „Caii albi”. Da, cred că era potrivit, pentru că există în discursul poetic, un calm și o seninătate care la imaginea cailor albi te pot duce, cât de întortocheate ar fi cărările poeziei până acolo. Nu trebuie parcurs tot drumul, dacă ai reperele bune poți spune că ai plecat de unde trebuie și ai ajuns la țintă.

Poetul și criticul Eugen Evu, a ținut să noteze, plecând de la zisele-spusele-destăinuitele lui Dumitru Tâlvescu, nedumerirea sa cu privire la faptul că pe lumea asta există în mod incorect doar ne(-)buni, dar nu și ne(-)răi. Hmm.

Iată de unde, până la urmă, și nedumerirea. Care se mai numește și emoție. A cuvintelor. A ideilor. Călare pe cai albi...

Daniel Marian

PETRIȘOR CIOROBEA

Cioara și uliul

- fabulă cu zburătoare -

O cioară, ce stătea cocoțată
În vârful unui par,
După ce ciugulise o traistă
Din boabele semănate pe un hectar,
Se umflă, deodată, în pene,
Și... bătând, alene,
Din aripi, zbură
Până la o scorbură
În care-și avea uliul sălaș.
- Cra, cra, cra, vere,
I se adresă ea uliului.
Am venit să te rog a fi naș
De botez, puilor mei.
Că sunt lipsiți de apărare,
Bieții de ei!
Iar tu ești viguros și puternic
Încât nu va cuteza
Să-i atace nici un nemernic,
Pentru că, frate uliu, fiindu-le naș,
Le asiguri și paza,
Ruga-te-aș!

Uliul, simțind cum gura îi salivează,
De plăcere,
Acceptă, fără a pune condiții,
Respectiva, insolita, cerere
Și zbură împreună cu cioara,
Înspre cuibul finilor,
Pe care trebuia a-i năși.

Ce s-a-ntâmplat acolo
Nu mai știu.
Dar când se-ntoarse cioara
La cuib, într-un târziu,
Acesta era pustiu.

Morala-i simplă, pentru toți:
Nu-ți pune uliul paznic
La cuibu-ți, dacă poți!

Petrișor Cioroabea

- din volumul în curs de pregătire,
Fabula noastră cea de toate zilele

d'ale viețiiioi văleu *vai de noi*

DUMITRU HURUBĂ

Romanța imperativă

Moto: „Vino-n codru' la izvorul”

Hai în codru, Coryntină!,
Poate dăm de-un lăstăriș,
Să mai rezolvăm o cină
Cu trei frunze de măcriș.

Și, în susur de vreo apă,
Pe-nserat, dar până-n zori,
Poate punem de-o agapă
Cu meniu de ierbivori.

Și-n mireasma de aglice,
În poiana verde-gri,
Noi vom fi tandem ferice
Ca-ntr-un vers de-Aleksandri.

Dumitru Hurubă

Din volumul
Carte de colorat mintea

rubriCa Coțofenei

Descovăr rumeniă inteligent

Informație de ultimă oră. Cercetătorii români sunt la un pas de crearea prostiei artificiale, ne informează un jurnalist de la cotidianul *Times New Roman* (timesnewroman.ro). Pentru că în domeniul inteligenței artificiale japonezii sunt extrem de avansați, cercetătorii români s-au reorientat înspre prostia artificială. Ei spun că cercetările sunt extrem de avansate și că în câțiva ani vor putea prezenta primul robot care funcționează pe bază de prostie artificială.

Eu nu înțeleg totuși de ce ar trebui alocați bani pentru o asemenea cercetare. La noi se găsește din abundență prostie în stare naturală.

Mioara

Din toată turma, singură,
Mioara, avea o anumită viziune
asupra vieții, celelalte oi fiind, cum se
spune, ca oile. Mioara, în schimb, se
consacra adeseori analizelor.

- În definitiv, asta-i viața oii!
Când o lași de capul ei, paște, când
e mânată, scrie pe dealuri. Tot e bine,
cel puțin suntem angrenate într-o
activitate culturală!...

Nici chiar Mioara nu avea de
unde să știe că scrisul pe dealuri este
doar o tradiție locală. Chiar și așa,
discută cu suratele sale ca, pe viitor,
să fie mai creative, încercând să
compună texte noi.

Sosind în zonă președintele
demis, Băsescu, ca într-un fel de
refugiu, îl abordă pe domnul Flutur,
fostul șef al Consiliului Județean
Suceava:

- Aici, cel puțin, atmosfera ne-a
rămas favorabilă? se interesă.

Chiar atunci, însă, Mioara și sura-
tele ei scriseră pe deal, așezându-se
adecvat:

- Cuie, fraiere!

Domnul Flutur fu uimit:

- Uite că au folosit și semne de
punctuație!

Dar, fostul președinte nu dădu
atenție amănuntului, fiind muncit
de cu totul alte griji.

Ioan Usca

E. Cutărică

viață și stil salonul florinei

De vorbă cu Cristina

Dragă Cristina, îți adresăm și ție aceleași întrebări: cum să facem să arătăm bine la o vârstă care nu mai e una a tinereții? Cum să ne îngrijim tenul, cum să întârziem apariția ridurilor?

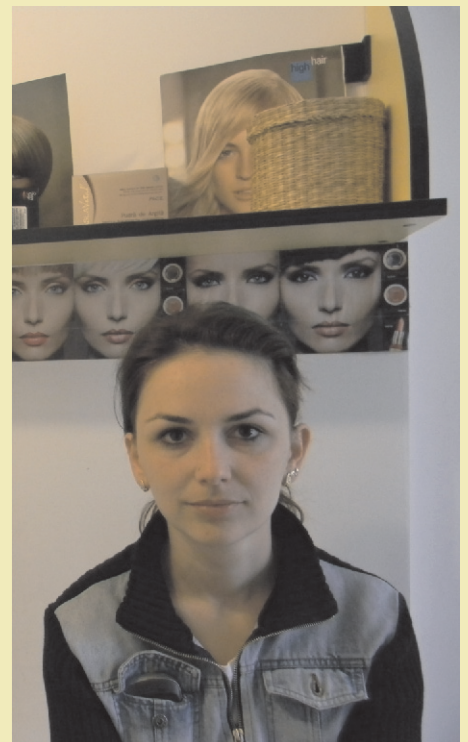
Cristina: În primul rând, eu cred că frumusețea fiecăruia vine din strălucirea ochilor care arată câtă lumină are în suflet. Această frumusețe nu poate fi „cosmetizată”. Însă aspectul fizic poate fi, hai să spunem, ajutat. Este foarte important să avem grijă de noi, de modul în care arătăm și de sănătatea noastră. După o anumită vârstă trebuie să dăm o mai mare importanță tenului, deoarece apar ridurile, cuperoza (vinișoarele sparte), uscăciunea pronunțată a pielii.

De preferat este ca doamnele să solicite sfaturile unui specialist, să apeleze, pentru anumite tratamente cosmetice, la serviciile unui salon, dar se pot îngriji și la domiciliu. Acasă putem aplica măști pentru curățirea punctelor negre pregătite din făină de mălai și albuș de ou. Se omogenizează ingredientele și se aplică pe față; se stă cu această mască aproximativ 20 de minute, până se usucă, apoi, cu un prosop mai dur se șterge.

Nu este prea plăcut, însă efectul este surprinzător: tenul rămâne curat și fin. După aceea, pentru hidratare, se aplică gălbenușul de ou amestecat cu o linguriță de miere sau cu una de ulei de măsline. Pentru tenul foarte uscat și foarte ridat este bună untura de porc pe care o aplicăm seara și dormim așa.

Este neplăcut, știu... Pentru tenurile mai grase sunt bune măștile cu argilă. Un plic de argilă pe care-l putem cumpăra de la magazinele cu produse cosmetice se omogenizează cu suc de la o portocală și se aplică pe față, iar după 20 de minute se îndepărtează cu un disc demachiant. Vara, când ieșim la soare, este recomandat să avem la noi apă minerală sau plată pe care o putem pune într-un recipient cu pompită. Dacă simțim că pielea feței este prea uscată sau prea întinsă ne pulverizăm pur și simplu apă pentru a ne răcori și a ne hidrata tenul.

S.D.

FLORY STYLE
SOLAR

viață și stil

Într-o familie se aniversau cei 65 de ani pe care îi împlinea soțul. În timpul petrecerii, apare o zână care le spune că datorită faptului că s-au iubit atât de mult și au rămas împreună mai mult de 40 de ani, le va îndeplini câte o dorință.

Soția spune: "Am fost așa de săraci! Mi-aș dori să putem călători în toată lumea."

Zâna zâmbi și puf! Două bilete apărură în mâna soției.

Veni la rând soțul care tăcu un moment apoi zise:

"Ei bine, măi zâno, eu vreau să fiu căsătorit cu o femeie cu 30 de ani mai tânără decât mine."

Zâna zâmbi și puf! Îl făcu de 95 de ani...

Rămasă văduvă la 65 de ani, o doamnă, în aparență neconsolată, gravează pe crucea soțului dispărut următoarele cuvinte: „Durerea mea este atât de mare încât nu o pot suporta.” Peste un an se recăsătorește și mai adaugă un cuvânt: „Durerea mea este atât de mare încât nu o pot suporta singură.”

Merge un moș de vreo 70 de ani la o bancă să ceară un împrumut.

- Bună ziua... Aș dori 70 de milioane.

Bancherul:

- Ați înnebunit? La anii ăștia? Ce garanții ne puteți oferi?... Dar pentru ce vă trebuie banii?

- Știți, se însoară tata...

Bancherul:

- La anii lui?

- Deh, știți cum e, nici el n-ar vrea... da-l obligă părinții.

Două salate minunate

Salată de fasole verde

Sunt necesare: 700 g de fasole verde, 3 linguri de ulei, 3 linguri de oțet de 3°, un fir de ceapă verde sau de usturoi verde, 2-3 roșii, câteva frunze mici de spanac proaspăt, puțină telemea, o legătură de mărar, sare.

Fasolea, curățată și spălată, se fierbe în apă cu sare circa 20 de minute, într-un vas acoperit. Se prepară un sos din ulei, oțet, sare, ceapă sau usturoi tăiate mărunt. Se strecoară fasolea și se pune în salatiere, după care se adaugă roșiile tăiate, frunzulițele de spanac și sosul. Se presară telemea rasă și mărarul tăiat mărunt. La fel se prepară și salata din fasole țucără sau grasă. Domnului să îi puneți lângă porția de salată și un copănel pregătit la cuptor, dacă se poate, la abur.

Salată de varză albă și roșie

Sunt necesare: o varză albă, câteva fire de varză roșie (mai mult pentru ornat), un morcov, 1-2 roșii, 3 linguri de ulei, puțin oțet, sare.

Se scot cotoarele de la varză, se taie varza fideluță, se presară cu puțină sare, se așază într-un vas și se lasă 45 de minute. Se rade morcovul și se taie roșiile. Varza se stoarce de suc, se spală, se scurge bine de apă și se amestecă cu sare, oțet și ulei. Se adaugă roșiile și morcovul. Se așază în salatiere și se decorează cu rondele de roșii și puțină varză roșie tăiată fideluță.

Salariile din România (valabil și pentru pensii...)

Salariul-ateu Te îndoiești de prezența lui.

Salariul-ceapă Îl vezi, îl iei în mână și îți dau lacrimile.

Salariul-dietetic Te face să mănânci din ce în ce mai puțin.

Salariul-furtună Nu știi când o să apară și nici cât o să țină.

Salariul-impotent Atunci când ai mai multă nevoie te dezamăgește.

Salariul-scamatorie Faci câteva mișcări și dispare.

Salariul-menstruație Vine o dată pe lună și ține cinci zile.

Salariul-nenorocire Nu te ajută la nimic, doar te face să suferi, însă nu poți trăi fără el.

Salariul-prezervativ Îți taie toată pofta.

Salariul-umor-negru Râzi ca să nu plângi. Sursa: Internet

infoutil

RETROSPECTIV

9 mai: Ziua Europei

11 mai: Premiera bibliotecilor publice din județul Hunedoara pe anul 2011

15 mai: Lansare de carte

Studii de istorie a Transilvaniei, volum dedicat istoricului Ioachim Lazăr la împlinirea vârstei de 70 de ani; *Studii de istorie modernă a Transilvaniei*, autor Ioachim Lazăr

PROSPECTIV

18 mai: Lansare de carte

Nemuritorul de gheață, autor Claudia Gabriela Marcu, Deva Mall, et.4, Salle d'Or, ora 15.00

22 mai: Lansare de carte

Județul Hunedoara monografie, volumul 1, Foaierul Teatrului de Artă Deva, ora 17.00

24 mai: Seminar ANUL

CARAGIALE, Casa de Cultură „Drăgan Muntean”, ora 13.00

29 mai: Lansare de carte

Sabatul interior și Babilon, autor Ioan Barb, Deva Mall, et. 4, Salle d'Or, ora 17.00

INFORMAȚII UTILE

Primăria municipiului Deva: (0254) 213 432/218325

Prefectura Hunedoara: (0254) 211 850/211 439

Consiliul Județean Hunedoara: (0254) 211 350/211 624

ITM Hunedoara: (0254) 213 416/221 170

Poliția municipiului Deva: (0254) 217 730

Casa Județeană de Pensii: (0254) 211 031/219 094

Casa Națională de Sănătate: (0254) 211 776/219 280

Protecția consumatorului: (0254) 214 971

Birou anticorupție: (0254) 223 700

Direcția veterinară: (0254) 221145

Apel unic de urgență / Salvare / Poliție / Pompieri: 112

Apă caldă: (0254) 217 808

Deranjamente ENEL: 0254 929

Distrigaz: (0254) 227 091

Informații CFR: (0254) 212 725

Un văduv și o văduvă, pensionari ai unui cămin pentru bătrâni, cu ocazia unei festivități de Dragobete, stăteau la o masă față în față.

El o privește lung și îndrăznește să o întrebe:

- Vrei să fii soția mea?

Fără să se gândească, ea răspunde:

- Da, da, vreau!!!

Se despart afectuos și fiecare merge în camera sa.

Dimineața el se trezește și se întrebă derutat: „A zis *da* sau *ba*?” Nu-și mai aducea aminte.

Agitat o sună și după ce schimbă câteva amabilități o întreabă jenat dacă a răspuns *da* sau *nu* la întrebarea pe care i-a pus-o cu o seară înainte.

Foarte fericită, ea îi răspunde:

- Da! din toată inima! Și sunt foarte bucuroasă că m-ai sunat. Nu mai știam cine mi-a pus întrebarea.

artist plastic

INA JURCONE

	PĂSTORI ↵	NU-I ĂSTA ↵	RESTAURANT ↵	DIFTONG LATIN ↵	GET ↵	ADEVĂRAT ↵
	ŞEF LA CĂRȚI ↵	CENTURĂ ↵	OS DE JOC (pl.) ↵	ECLAMĂ UIMIRE ↵	AFEC-TUOASĂ ↵	
	MINERI →				COȘI CU ELE →	
	DIMIE ↵		ACORDUL MIRILOR →		A ASANA ↵	
			BIR! ↵		SORIN LUNGU →	A SE ROADE ↵
OLUȚ ↵	ANA JURJ ↵	...				
PAȘNIC ↵	PLUGĂRIT ↵	ODĂ ↵				
			CURS! →		MACAGIU →	
			BIVOL TIBETAN ↵		PURTATE LA HORĂ ↵	
CRUCEA ROȘIE →		FĂCUTE CU SUTELE →		A NU ȚINE →		VAS DE LUT →
VAS DE TUCI ↵		UDREA ENEA ↵		ULPIU ANGHEL ↵		ÎN TURN! ↵
			POLEIȚI CU AUR →			PLINĂ DE APĂ →
FIRE TEXTILE →		CIULIN, GHIMPE →			PRIVIT LA TV →	

Pensionarii

E dovedit stimați amici,
 Că pensionarii, ca persoane,
 Chiar dac-au pensiile mici
 Sunt oameni grei... de milioane!

Unora care promit fără acoperire:

De promisiuni, ați fost în stare!...
 Și-acum, că ele nu sunt apte,
 De mai deschideți gura mare
 Vă fac din ea... Oală de noapte!

Constatările unui pensionar în magazin:

Mărfuri noi și vechi, în stive...!
 Toată lumea te jupoaie:
 Cumpărai prezervative...
 Proaste!... Toate se îndoiaie...!

soluția integramei
 propuse în numărul anterior

urări

		S		I		I	E	D		B					
		P	A	R	A	F	A		E	S	U	A			
			R	E	C	E		A	P	R	I	G			
			A	B	A		R	A	R	A		M	A		
	P		A		A	L	T	I	I		S	F	A	T	
T	R	A	T	A	T		A	C		A	T	A	C		
	O	T		R	O	S		I	E	L	E		I	R	
	P	R	E	S	C	R	I	P	T	I	I		I	T	A
		A	I	A		I	C	R	E		A	R	M	A	T

CATRENE de *Pilu Mercea Iosif*

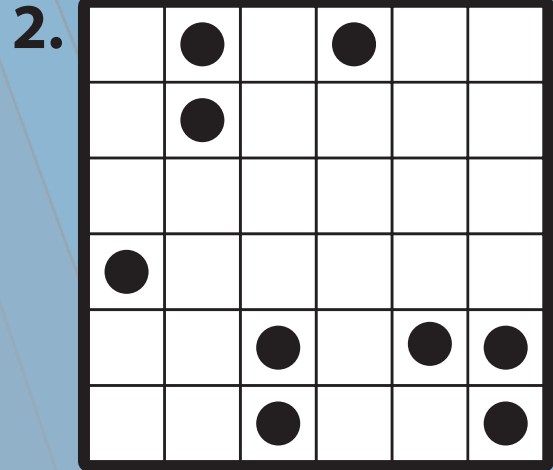
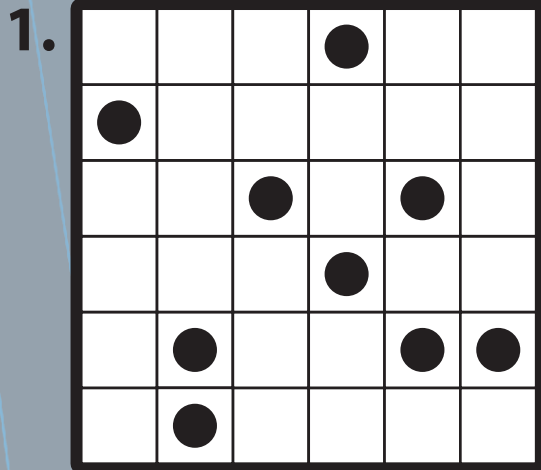
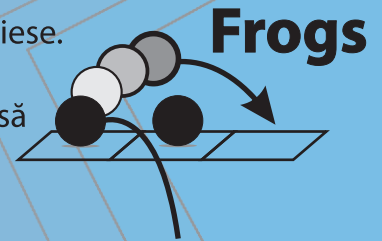
Caleidoscop
 în te g r a m e

revistele se pot cumpăra de la toate
 chioșcurile de difuzarea presei

SUDOKU

În colaborare cu revista **Caleidoscop integrale**

În fiecare careu de 6x6 pătrățele se află așezate în mod aleatoriu 9 piese.
Scop: trebuie să se ajungă la o singură piesă pe tabla de joc.
O piesă se elimină de pe tabla de joc, în momentul în care o altă piesă va "sări" peste ea. (Regula jocului de DAME).
Jocul admite mai mult de o singură soluție.

Haz de necaz

Rămâi tâmpit printre amici...
Te duce gândul și compari:
Ori pensiile sunt prea mici,...
Ori buzunarele-s prea mari!

„Pomana mortului”

Mortul, nici că s-a răcit
Dar pomana-i de tot sortul:
Țuică, vinuri, chiuit...
Și-n final... „trăiască mortul”!...

Și alte promisiuni:

Mă voi face luntre-punte
Veți avea... ce-n lume nu-s!...
Vă voi construi și-un munte...!
Și-un WC-u... cu josu-n sus!...

rezolvarea problemelor
propușe în numărul anterior

1.	2.
A1 (B)	A1 (B)
A2 (D)	D2 (F)
F3 (E)	I3 (G)
A4 (F)	H4 (D)
A5 (C)	H5 (I)
I6 (H)	H6 (E)
I7 (G)	A7 (H)
I8 (A)	C8 (A)

CATRENE de *Pilu Mercea Iosif*

Librăria CUVINTE VII - Hunedoara

arsenieboca.ro

cuvintevii@arsenieboca.ro

office@arsenieboca

